

мысляше сѣкога новы смѣхотства. Ибраимъ благодареше ся отъ сички те когато го гледаше да играй Казашка-та. Колко-то пѣти нѣкой житель на село-то идваше за навижданіе-развързвахъ узы-тѣ на Ивана за да имъ поиграй; а той сѣкога съ желаніе послушваше, и сѣкога прилагаше въ игра-та си по едно ново весма смѣшливо подкачваніе. Съ непресѣчно-то това обхожденіе сполучи да ся разхожда свободно изъ село-то, послѣдованъ обыкновенно отъ роякъ дѣца, кои-то привлечахъ смѣхотворства-та му; а защо-то познаваше Татарскія языкъ за малко научи и Чеченскія, кой-то имаше сродство съ него.

При това и този Чиномачалинкъ принуждаваше ся да пѣй наедно съ поденика си Руски и да свири Китара за да разсмива дивы-те си Господари. Отъ първо колко-то пѣти го накаравахъ да посвири, развързвахъ деснх-тх му рѣкх, но щомъ немилостива-та жена приглѣда че свири и вързанъ да отлекчи скърбь-тх си, не му струвахъ вече туй добро; зарадъ кое-то многожды ся раская окаинный свирецъ, зацо си изяви искусство-го; но незнаеше че съ негово-то посрѣдство щеше да ся освободи.